

دکتر یاشار رضاعی
جراح - دندانپزشک استادیار دانشگاه

۰۴۱ ۳۵۵۴۹۶۷۲

۰۹۳۳۴۱۱۰۱۰۰

مراقبت‌های بعد از جراحی ایمپلنت

رعایت بهداشت کامل دهان، از طریق مسواک زدن به روش صحیح و طبق تمویز دندانپزشکی، استفاده از مسواک‌های کوچک مخصوص برای تمیز نگه داشتن فضاهای بین ایمپلنت‌ها و دندان‌های طبیعی مجاور، جلوگیری از تجمع مواد غذایی در فضاهای ذکر شده و مرم‌گیری دندان در زمانی که ضرورت داشته باشد نه فقط از تجمع پلاکت‌های باکتریال و تقریب دندان‌های مجاور ایمپلنت و بافت لثه جلوگیری می‌کند، بلکه به انجام موفقیت آمیز پروسه کاشت دندان نیز کمک می‌کند. تجمع مواد غذایی، رسوب مرم و تشکیل لایه‌ای از رسوبات روی دندان‌های طبیعی و همچنین ایمپلنت‌ها موجب تورم و ترمیریک لثه می‌شود. به این ترتیب، پس‌بندگی لثه به دندان یا ایمپلنت از بین می‌رود که به نوبه خود، موجب تجمع بیشتر باکتری و تشدید سیر بیماری می‌شود. در ادامه، این روند منجر به تملیل استخوان اطراف ایمپلنت یا دندان طبیعی شده و با پیشرفت زیاد، موجب لقی دندان یا ایمپلنت می‌شود.

مراقبت‌ها از هفته اول پس از کاشت دندان

اولین اقدام پس از کاشت ایمپلنت، بهره‌گیری از راهکارهایی برای کنترل عفونت و کاهش درد ناشی از جراحی است. مراقبت‌های هفته اول بعد از جراحی شامل مراقبت‌های معمول زخم دهان، استفاده از دهان‌شویه، بخصوص دهان‌شویه‌های ضد عفونی‌کننده (مانند کلر هگزیدین)، فودداری از جویدن غذا با ایمپلنت‌ها و مصرف غذاهای نرم، استفاده از داروهای ضد درد و آنتی‌بیوتیک، مصرف نکردن سیگار و مسواک زدن دیگر دندان، غیر از محل ایمپلنت می‌شود. مهم‌ترین نکته‌ای که پس از کاشت ایمپلنت باید مورد توجه قرار بگیرد، تمیز کردن دندان متصل شده به ایمپلنت است که برای این منظور متما باید علاوه بر مسواک از نخ دندان نیز استفاده شود.

عوارض اولیه پس از جراحی نصب ایمپلنت مانند سایر جراحی‌هاست که شامل درد، تورم و احساس سوزش در محل جراحی می‌شود.

درد پس از جراحی

باید توجه داشت که پدیده درد پس از جراحی در افراد مختلف بسته به آستانه تمریک و تحمل هر شخص، متفاوت است. بر این اساس، نمی‌توان در مورد میزان درد پس از هر جراحی از جمله جراحی کاشت دندان یک مکم کلی صادر کرد. عوامل جسمی و همچنین روانی در بروز شدت درد بسیار موثر تلقی می‌شود و میزان نیازمندی به داروهای ضد درد و گاهی آرامبخش را در افراد گوناگون، متفاوت می‌سازد.

شدت درد و تورم بعد از عمل کاشت ایمپلنت به عوامل مختلفی از جمله نحوه جراحی از سوی جراحان، دستکاری نسوج نرم و سفت، برندگی و میزان استهلاک ابزار و دریل‌های جراحی و... بستگی دارد. در بعضی موارد نیز بیماری‌های سیستمیک و عادات فاس بیمار، موجب شکست در موفقیت کاشت ایمپلنت‌ها می‌شود.

عوامل موثر در موفق نبودن عمل کاشت دندان

مهم‌ترین این عوامل شامل بیماری دیابت پیشرفته و غیر کنترل شده، کمبود قدرت دفاعی بدن، سرطان‌های نامیه دهان یا نوامی دیگر بدن که موجب تضعیف قدرت دفاعی شده باشد، شیمی‌درمانی نزدیک به زمان جراحی ایمپلنت، پوکی شدید استخوان، افتلالات شدید ریوی، کلیوی و کبدی، افتلالات فونی و انضغادی، استفاده بیش از حد از دفانیات و سیگار، بیماری‌هایی نظیر پارکینسون شدید و نیز افتلالات روانی می‌شود.